तत्राब्दकोटिप्रतिमः क्षणो भवेद्भवेर्विनाक्षणोरिव नस्तवाच्युत ॥ ९ ॥
कथं वयं नाथ चिरोषिते त्वयि प्रसन्नदृष्ट्याखिलतापशोषणं ।
जीविम ते सुन्दरहासशोभितमपश्यमाना वदनं मनोहरं ॥ १० ॥
इति चोदीरिता वाचः प्रजानां भक्तवत्सलः ।
शृण्वानो ऽनुग्रहं दृष्ट्या वितन्वन् प्राविशत् पुरीं ॥ ११ ॥
मधुभोजदशार्हार्हकुकुरान्धकवृष्णिभिः ।
आत्मतुल्यबलैर्गुप्तां नागैर्भोगवतीमिव ॥ १२ ॥
सर्वर्तुसर्वविभवपुण्यवृक्षलताश्रमैः ।
उद्यानोपवनारामैर्वृतपद्माकरश्रियं ॥ १३ ॥
गोपुरद्वारमार्गेषु कृतकौतुकतोरणां ।
चित्रध्वजपताकाग्रैरुक्तः प्रतिहतातपां ॥ १४ ॥
संमार्जितमहामार्गरथ्यापणकचत्वरां ।
सिक्तां गन्धजलैरुप्तां फलपुष्पाक्षताङ्कुरैः ॥ १५ ॥
द्वारि द्वारि गृहाणां च दध्यक्षतफलेक्षुभिः ।
अलंकृतां पूर्णकुम्भैर्बलिभिर्धूपदीपकैः ॥ १६ ॥
निशम्य प्रेष्ठमायान्तं वसुदेवो महामनाः ।
अक्रूरश्चोग्रसेनश्च रामश्चाद्भुतविक्रमः ॥ १७ ॥
प्रद्युम्नश्चारुदेष्णश्च साम्बो जाम्बुवतीसुतः ।
प्रहर्षवेगोच्छ्वशितशयनासनभोजनाः ॥ १८ ॥
वारणेन्द्रं पुरस्कृत्य ब्राह्मणैः ससुमङ्गलैः ।
शङ्खतूर्यनिनादेन ब्रह्मघोषेण चादृताः ।
प्रत्युज्जग्मू रथैर्हृष्टाः प्रणयागतसाध्वसाः ॥ ११ ॥